

Легионитѣ „здрефили“ — да се изразимъ по Гоголевски и точно изпълнили заповѣдитѣ на регенството.

Обезоръжили ги, съблѣкли ги по бѣли гащи, ударили по нѣколко сопи на подскокоросницитѣ и подъ силень конвой ги испроводили до *Неготинъ*. Командантътъ неготински ги набѣкълъ въ нѣколко *шлена* и ги изхвърлилъ на ромънския брѣгъ.

Голи и боси, и зли като оси, позорно изпхденитѣ изъ Сърбия легионери, тръгнали да просѣтъ по ромънскитѣ градове и села! . . .

А. Каравеловъ билъ заподозренъ като интелектуалень участникъ въ убийството на княза: потърсила го полицията; Наталия го скрила на отлуканата и нощно врѣме го прѣхвърлила на Австрийския градъ (*Земунъ*). Австрийското правителство го арестувало. Слѣдъ три-мѣсечно излѣжавание въ затвора, правителството на Н. И. В. Францъ Иосифа го изхвърлило въ прѣдѣлитѣ на свободна *Ромъния*.

Регенството, за да *загълвка* войводитѣ: *Панайотъ*, *Илю* и *Цеко*, отпуснало имъ лична и пожизнена пенсия по 150 динара (лева) на мѣсецъ, а на юнацитѣ имъ соколи — по 20 динара.

Димитръ Обицъ, най-горещия легионеръ, се обявилъ за старо-сърбиянецъ и поискалъ пенсия. Регенството му отпуснало 50 динара на мѣсецъ.
